

Cinque poesie di Emil Brumaru

nella versione di *Dan Octavian Cepraga*

Elegie

O, vechi și dragi bucătării de vară,
Simt iar în gură gust suav de-amiază
Și în tristețea care mă-nconjoară
Din nou copilăria mea visează:
Ienibahar, piper prăjit pe plită,
pești groși ce-au adormit în sos cu lapte,
Curcani păstrați în zeama lor o nopate
Spre o delicatețe infinită,
Ciuperci cât canapeaua, în dantele,
Icre cu bob bălos ce ochiu-și cascade,
Aluaturi tapisate, crescînd grele
Într-o dobitocie îngerească,
Moi miezuri de ficați în butoiașe
De ou de melc, înlăcrămate dulce,
Mujdeiuri ireale, șunci gingașe,
Cînd sufletu-n muștar vrea să se culce,
Și-n ceainice vădîndu-și eminența
Prin fast de irizări și toarte fine
Ceaiuri scăzute pînă la esența
Trandafirie-a lucrului în sine!

Pastel creștin

Cu țîțele-nțepate de tăuni
Vacile roșii rumegau scaieții.
Lîngă izvorul sacru-al dimineții,
Netulburat, Isus făcea minuni.

Inconștient-e-l pipăiau pe pulpe
Rîmele lungi. El, simplu și supus,
Adolescentul, palidul Isus
Hrănea din palme cu furnici o vulpe.

O fată-ascunsă-n frageda cucută
Îmbrățișa un șarpe adormit.
Și cînd sleită coapsa s-a oprit,
I s-a părut că Fiul o sărută.

Cîntec naiv

Iubita mea azi are menstruație,

Elegia

O vecchie e care cucine d'estate,
risento in bocca il gusto meridiano
soave nella tristezza circostante,
mentre l'infanzia ritorna a sognare:
pimento, pepe fritto sulla piastra,
pesci gonfi che dormono nel latte,
serbati dentro al brodo ad infrollire
tacchini di infinita tenerezza,
funghi in tutù, grossi quanto un divano,
uova di storione dall'occhio imbelle,
farciti impasti lievitando gravi
in una dolce, angelica stoltezza,
cuori di fegatini in botticelle
di gusci di lumaca, irreali
pestate d'aglio, tenere culatte
che l'anima invogliano a dormire
nella mostarda, e nelle teiere,
palesando la propria eminenza
di fasti iridescenti e delicati
manici di tazzine, ecco i tè,
sublimati fino alla quintessenza
rosa-dorata della cosa in sé!

Pastello cristiano

Con le mammelle punte dai tafani
le rosse mucche mangiano saggina.
Gesù, alla sacra fonte mattutina,
compie prodigi, con gesti sereni.

Lungo le cosce gli vanno su e giù
sventate lombriche. Lui dolce, mite,
l'adolescente, il pallido Gesù,
nutre una volpe offrendole formiche.

Nella tenera cicuta accucciata
una fanciulla abbraccia un serpente.
Quando la coscia lei fermò sfinite,
dal Figlio si sentì come baciata.

Canzone ingenua

Oggi ha le mestruazioni la mia amata

Și-i fragedă și este indispusă
Iar talia-i se tînguie c-o grație
De balerină în exil, oh !, bielorusă.

Căci în parfumul ei e-o-nsingurare
Ce-mi face sufletul trist baltă dulce
De lintiță. Crini albi cu gura mare
Aerul zilei crud or să-l apuce,

Să-l dumice, să-i zdrențuiască-amurgul
Și zorii să-i prelingă-n moi rășine.
Iubita mea topește azi tot burgul
În menstruații tragice și fine.

Elegie

Apollinaire, Apollinaire,
Unde te-ai dus, de ce te-ai dus?
Ca tine fluturi mai presus
Nu-s pe-al tristeții mele cer.

Sciai lui Lou așa frumos,
Făceți atîtea nebunii,
Acum din tine-i doar un os,
Din ea doar rîme străvezii.

Apollinaire, Apollinaire,
Nu trebuia, nu trebuia
De pe pămînt să pleci cu ea,
Oh, fără voi mă simt stingher,
Apollinaire, Apollinaire.

Apollinaire, de ce-ai plecat?
Apollinaire, unde te-ai dus?
Mi-e sufletul întunecat
Cum este cerul în apus.

Apollinaire, tu trebuia
Cu Lou de-a pururi să trăiești
Goi pușcă-ntinși pe-o canapea
Ca într-o apă doi dulci pești.

Oh, Doamne, cît mă simt de trist.
Apollinaire, coboară lin
Într-o caleașcă de-ametist
Trasă de-o lebedă și-un crin.

Taie lumina c-un cuțit
Feli și unge-ne-o cu rouă.
Apollinaire, de ce-ai fugit?

ed è fragile ed ha la testa china,
si lagna il fianco suo con esiliata
grazia da bielorusa, ah !, ballerina.

Nel suo profumo c'è un estraniare
dove il mio cuore triste s'impaluda
tra bianchi gigli, pronti ad afferrare
l'aria del giorno, a gran boccate, cruda:

la sera masticata è un brandello
e l'alba scola in resine sottili.
La mia amata scioglie il castello
in mestruazioni tragiche e fini.

Elegia

Apollinaire, perché sei morto?
Perché tu te ne sei partito?
Non c'è farfalla nel mio cielo triste
che voli alta come volavi tu.

Scrivevi così bene a Lou,
ci davate dentro a più non posso,
ora di te non è rimasto un osso,
di lei soltanto vermi e nulla più.

Apollinaire, tu non dovevi,
tu non dovevi, tu hai sbagliato,
lasciar così la terra insieme a lei,
senza di voi mi sento abbandonato,
Apollinaire, tu hai sbagliato.

Apollinaire, perché sei morto?
Perché tu te ne sei andato?
Ho il cuore tutto rabbuiato,
come sta buio il cielo nel tramonto.

Apollinaire, tu vivere dovevi
con Lou per sempre e Lou con te,
nudi bruchi, sdraiati sopra il canapé
come nell'acqua due dolci pesci.

Signore, quanto sono triste!
Tu, Apollinaire, leggero come un velo
scendi nella carrozza d'ametiste
trascinata da un cigno e un asfodelo.

Taglia la luce a fette
col coltello e spalmaci rugiada.
Apollinaire dove sei corso, dove?

Vai cât de trist mă simt când plouă.

Apollinaire, Apollinaire,
Unde te-ai dus, de ce te-ai dus?
Ca tine fluturi mai presus
Nu-s pe-al tristeții mele cer,
Apollinaire, Apollinaire...

De-aș avea o sumă fabuloasă

De-aș avea o sumă fabuloasă
I-aș lua iubitei blugi feerici,
De-ar ieși toți popii din biserici,
lăsând nunți, botezuri, parastase,

Ca s-o vadă-alene cum se plimbă-n
Ținte și tigheluri, suflecată.
Ci atunci, pocnind blazat din limbă,
Eu i-aș cere blugii să și-i scoată,

De-ar cădea trăsniți pe loc toți popii
Și-ar fișni buluc din ziduri sfinții
Bîjbîindu-i trupul ca miopii,
Oh, pînă la pierderile minții!

Oh Dio, quanto son triste quando piove!

Apollinaire, perché sei morto?
Perché tu te ne sei partito?
Non c'è farfalla nel mio cielo triste
che voli alta come volavi tu.

Se avessi una somma senza pari

Se avessi una somma senza pari
comprerei al mio amore jeans fatati,
che i preti lascerebbero gli altari,
mandando all'aria messe e funerali,

per rimirla lenta quando passa
tra borchie e cuciture, rimboccata.
La lingua schioccherei un po' blasé,
togliti i jeans, direi, fallo per me.

Cadranno allora i preti fulminati
e i santi a frotte fuori dai dipinti
la palperanno miopi e dementi
fino a restarne tutti dissennati.